

elin aynı anda çalışılması çok büyük katkı sağlayabilir. Faydalı çalışmalarda birisi birlikte çalmakla beraber her elin farklı tuşe, ştrihle çalınmasını sağlamadır. Örneğin: sağ el - legato, sol el - staccato ve ya tersi. Ellerin senkron çalması için güçlü vuruşlarda aksanların yapılması faydalıdır.

The image displays two systems of piano sheet music. The first system features a right hand with a legato line and a left hand with a staccato line. The second system features a right hand with a staccato line and a left hand with a legato line. Both systems include fingering numbers and dynamic markings like sf.

Ellerin çapraz çaldığı yerde (20.-23. ölçüler) eller arasında koordinasyonu sağlamak için şu çalışma önerilebilir: sağda figürasyon, solda ise ezgi.

The image displays two systems of piano sheet music. The first system shows a right hand with a figuration and a left hand with a melody. The second system shows a right hand with a figuration and a left hand with a melody. Both systems include fingering numbers and dynamic markings like sf and ff.

Bu geçici olan kolaylaşma ellerin beraber, birlikte, dengeli şekilde melodi yürütmesine katkı sağlar.

Öğrencinin elleri küçük ve ya çok geniş açılımlı değilse kurtaracak nokta ellerin arasında sesin güçlülüğünün doğru ayarlanması ve dengesidir. F ve ya FF yazılan yerlerde aşırı baskı yapmadan, parmakların çift seslerde tuşlarda “boğulmadan”, tempoyu düşürmeden ve legato’yu yoğun şekilde yürütülmesi gerekir. Buna benzer denge sorunu olan yerlerde bas partisinin oktav kısmını ve uzun derin FA sesini duyurmak doğru olur. Figürasyonu ise daha az sesle, sadece ses kalitesinin netliğini kaybetmeyerek çalınması önerilir. Ölçünün ortasında sesi yumuşaklığını sağlamak gerekmektedir. Bu kolay olmayan bir bölümün daha rahat çalınmasını ve melodiyi şarkı gibi ifade etmesini sağlar. İlk sekizlik *mi* sesini önceki uzun ses olan *fa* ile bağlamak gerekir, daha derin ve yoğun legato sağlanması ise aynı parmakla çalınan melodik çizginin bağlılığını oluşturur.

M.Clementi op.44. “Gradus ad Parnassum” daki diğer etütler gibi bu etüt büyük bir sabır, azim, kendini kontrol etme becerisi ister. Özellikle sağ elin partiyonu sürekli 16’lıklarla yürütülen bir figürasyonu uzun süre çalmakla zorluk yaratır. Aralarda elin, yorulmaması için, bileğin kasılmaması için bazı öneriler sunulabilir. Öncelikle el yorulduysa zorlayarak devam etmekle tehlikeli durum olabilir. Bu tür çalışma anlamsız, manasızdır. Ve ya bu durumlarda çok yavaşlayarak, sesi kısarak da çalışılması önerilmektedir. Etüde tam akıcılık, hâkimiyet kazanılmazsa kesinlikle hızlandırma tavsiye edilmez. Zorlamak kesinlikle olmaz. Bağlayıcı hareketler, bileğin esnemesini sağlamak çok önemli. Detaylı inceleyerek bazı teknik anlamda zor olan yerlerde, figürasyon değişimi olan “gizli” noktalarda anlık bileğin rahatlamasının, sesin yumuşaklığını dokunuşun değişimi ile sağlamak ve böylece ele dinlenme fırsatı yapmak lazım. Mesela 26. ölçüdeki tremolo’da bu tür uygulama yapılabilir.

Şunu söylemek gerekir ki, etüt sonuna doğru çok zorlaşmaktadır. Bundan dolayı doğru tempo seçimi çok önemlidir. Bazen öğrenci hızlı

tempoyla başlamakta, fakat sonuna doğru tempo nun düşüşü performansı olumsuz etkilemektedir. Etüdün en zor yeri hangi tempoda kolay çıkmaktaysa, bu etüdün genel tempo ayarı olarak düşünölmelidir.

Etütte çeşitli ses ayarı yapılması gereken noktalar vardır. Her bir bölüm belirlenen ses renginde çalınmalıdır: mesela, birinci bölüm – hafif ve şeffaf olmalı; ikinci bölüm – enerjili, tok, yoğun sesle çalınmalıdır. Çift sesli yerlerde sağ elin partisinde ses renginde daha çok şarkı söyler gibi melodi akmalıdır. Etüdün bazen polifonik öğelerine de rastlamaktayız. Dokuda aynı anda sunulan bir kaç melodik çizgilerde önemli olan ezgiyi “kabartarak” ifadesini sağlamak gerekir. Etüdün eşlik partisyonu üzerinde de durulması, hakimiyeti çok önemlidir.